

Република Србија
ВИСОКИ САВЕТ СУДСТВА

Број: ...-...-.../...-...
Датум: 26.05.2020.године
Београд

Високи савет судства, у саставу: Драгомир Милојевић, председник Високог савета судства, Бранислава Горавица, Александар Пантић, Саво Ђурђић, Иван Јовичић, Матија Радојичић и Славица Милошевић-Газивоца, изборни чланови Високог савета судства из реда судија и Петар Петровић, председник Одбора за правосуђе, државну управу и локалну самоуправу, на основу члана 13 став 1 алинеја 11 Закона о Високом савету судства („Службени гласник РС“, бр.116/08, 101/10, 88/11 и 106/15), члана 91 и 98 Закона о судијама („Службени гласник РС“, бр.116/08, 58/09, 104/09, 101/10, 8/12, 121/12, 124/12, 101/13, 117/14, 40/15, 63/15, 106/15, 63/16 и 47/17), члана 37 и 38 Правилника о поступку за утврђивање дисциплинске одговорности судија и председника судова („Службени гласник РС“, бр.41/15) и члана 7 став 1 тачка 5 Пословника о раду Високог савета судства („Службени гласник РС“, бр.29/13, 4/16, 96/16, 24/17 7/18 и 69/18), одлучујући о жалби заменика Дисциплинског тужиоца Високог савета судства, изјављена против решења Дисциплинске комисије Високог савета судства број: ...-...-.../...-... од 17.01.2020. године, на седници Високог савета судства одржаној дана 26.05.2020. године донео је једногласно

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ жалба заменика Дисциплинског тужиоца Високог савета судства као неоснована и **ПОТВРЂУЈЕ СЕ** решење Дисциплинске комисије Високог савета судства број: ...-...-.../...-... од 17.01.2020. године.

Образложење

Решењем Дисциплинске комисије Високог савета број: ...-...-.../...-... од 17.01.2020. године одбијен је предлог за вођење дисциплинског поступка Дисциплинског тужиоца Високог савета судства број: ...-...-.../...-... од 31.10.2019. године против АА, судије Основног суда у ...,

- да је у периоду од 07.03.2016. године до 10.04.2018. године, поступајући у предмету Основног суда у ... пословни број И. .../... (стари број И. .../...) – а који поступак се водио пред Општинским судом у ... од 18.11.1998. године када је поднет предлог за извршење извршног повериоца ББ из ..., против извршног дужника „ДП“ ... на основу извршне исправе пресуде Општинског суда у ... П.бр. .../... од 08.10.1998. године, неоправдано одуговлачила поступак иако је знала да се ради о старом предмету у извршном поступку који захтева посебну хитност у поступању, на тај начин што у периоду од дана 07.03.2016. године – када је поново задужена предметом Основног суда у ... пословни број И. .../... (стари број И. .../...) до дана 27.10.2016. године – када је у предмету И.бр. .../... донела закључак којим се исправља закључак Основног суда у ... од 02.10.2015.

године није предузела ниједну процесну радњу у поступку, као ни након тога у периоду од дана 25.10.2017. године – када су јој достављени списи предмета Привредног суда у ... Ст.бр. .../... до дана 19.12.2017. године – када су списи предмета Привредног суда у ... Ст.бр. .../... враћени уз допис, да би након што је дана 09.01.2018. године Основном суду у ... достављен тражени препис листа непокретности ... КО ... тек дана 10.04.2018. године донела решење којим се обуставља поступак извршења у предмету Основног суда у ... И.бр. .../... који се води између извршног повериоца ББ из ... против извршног дужника „ДП“ а.д. ... и укидају све спроведене радње

- чиме би извршила дисциплински прекршај неоправдано одуговлачење поступка из члана 90 став 1 алинеја 7 Закона о судијама.

Против решења Дисциплинске комисије благовремено је жалбу изјавио земеник Дисциплинског тужиоца Високог савета судства због погрешне примене материјалног права.

У жалби се наводи да је Дисциплинска комисија погрешно применила материјално право на неспорно утврђене чињенице јер из увид у списе предмета И.бр..../... произлази да судија АА није предузимала радње у поступку у периодима наведеним у предлогу за покретање дисциплинског поступка, те да се разлози и околности које је у свом изјашњењу навела и који произилазе из списка предмета не могу сматрати оправданим разлозима, већ напротив, представљају радњу извршења дисциплинског прекршаја неоправдано одуговлачење поступка из члана 90 став 1 алинеја 7 Закона о судијама. Погрешан је закључак Дисциплинске комисије да период од 3 месеца у коме судија није донела решење о обустави поступка иако су се стекли услови за то није последица несавесног вршења судијске функције већ других околности наведених у образложењу решења, те да следствено томе нису доказани елементи дисциплинског прекршаја неоправдано одуговлачење поступка, који је судији стављен на терет предлогом за вођење дисциплинског поступка. Жалбом се указује да је неоснован став Дисциплинске комисије да је за периоде наведене у предлогу за вођење дисциплинског поступка од 07.03.2016. године до 27.10.2016. године и од 15.10.2017. године до 19.02.2017. године наступила апсолутна застарелост за вођење дисциплинског поступка. Ово из разлога што постоји јасан временски континуитет у поступању односно у непоступању од стране пријављене судије у предмету И. .../..., па се у том смислу и целокупан период назначен у диспозитиву предлога за покретање дисциплинског поступка мора ценити као временски повезана целина у контексту постојања дисциплинског прекршаја неоправдано одуговлачење поступка из члана 90 став 1 алинеја 7 Закона о судијама, а рачунање застарелости траба ценити према последњој предузетој радњи у оквиру тог периода, односно радњи коју је судија била дужна да предузме. У жалби се даље наводи да је Дисциплинска комисија приликом одучивања дала пренаглашен значај целини радног ангажовања судије и задужености предметима јер околности наведене у образложењу решења Дисциплинске комисије Високог савета судства могу представљати само олакшавајуће околности али не и основ за закључак да се у радњама пријављене судије не стичу сви битни елементи, како субјективни тако и објективни дисциплинског прекршаја неоправдано одуговлачење поступка из члана 90 став 1 алинеја 7 Закона о судијама. Заменик Дисциплинског тужиоца је предложио да Високи савет судства преиначи оспорено решење и АА, судију Основног суда у ... огласи одговорном због извршења дисциплинског прекршаја из члана 90 став 1 алинеја 7 Закона о судијама и да јој изрекне одговарајућу дисциплинску санкцију.

Високи савет судства је о поднетој жалби одлучивао у смислу одредбе члана 13 став 1 алинеја 11 Закона о Високом савету судства, члана 98 Закона о судијама, као и члана 37 и 38 Правилника о поступку за утврђивање дисциплинске одговорности судија, председника судова, па је нашао да је жалба заменика Дисциплинског тужиоца Високог савета судства неоснована, те је жалбу одбио и потврдио решење Дисциплинске комисије Високог савета судства број:....-...-.../...-... од 17.01.2020. године.

Из списка Дисциплинске комисије број:....-...-.../...-... је утврђено да је Дисциплинска комисија у спроведеном дисциплинском поступку извела доказе предложене од стране Дисциплинског тужиоца и судије против које је поднет предлог за вођење дисциплинског поступка Дисциплинског тужиоца Високог савета судства број:....-...-.../...-...од 31.10.2019. године, због извршења дисциплинског прекршаја из члана 90 став 1 алинеје 7 Закона о судијама, те оценом доказа, Дисциплинска комисија налази да предлог за вођење дисциплинског поступка треба одбити, с обзиром да није доказано да је АА, судија Основног суда у ... извршила дисциплински прекршај који јој је стављен на терет.

Одредбом члана 94. став 4. Закона о судијама је прописано да вођење дисциплинског поступка застарева у року од две године од дана када је дисциплински прекршај учињен.

Како је у предлогу за вођење дисциплинског поступка као последња радња извршења евентуалног дисциплинског прекршаја неоправдано одуговлачење поступка наведен датум 10.04.2018. године, то је протекло рок од две године од дана учињеног евентуалног дисциплинског прекршаја дана 10.04.2020. године, када је наступила застарелост вођења дисциплинског поступка, због чега је Високи савет судства одбио жалбу заменика Дисциплинског тужиоца и одлучио ка у изреци решења.

**ПРЕДСЕДНИК
ВИСОКОГ САВЕТА СУДСТВА**

Драгомир Милојевић

Поука о правном леку:

Против овог решења може се покренути управни спор, подношењем тужбе Управном суду у року од 30 дана од дана пријема решења.